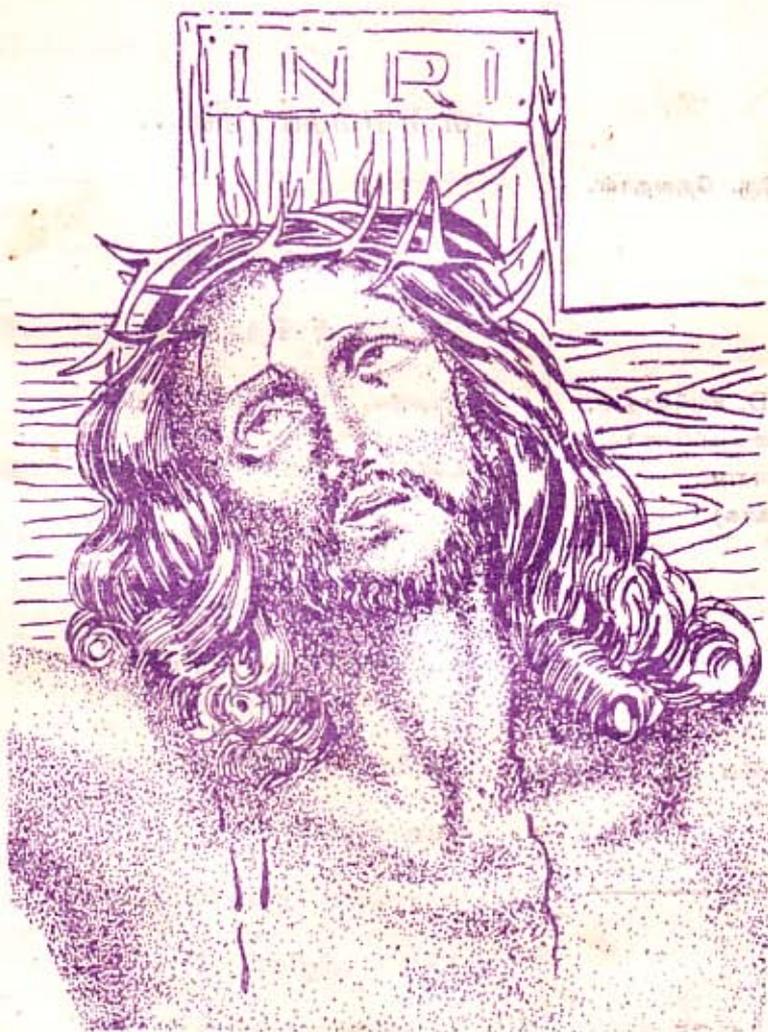

தொண்டன்

தீருமலை-மட்டுநகர் மறைமாநில வெளியீடு

தேள்-16 ★ தை-10/சி-பங்கனி 1983 ★ தோலை-31 ★ விசை ரூபா 1-75

தொண்டன் முகவரி:

ஆசிரியர்,
புனித மரியாள் பேராலயம்
திருமலை.

ஆசிரியர்:

அருள்நிரு. தேவதாஸ்.

வெளியீடு:

அருள்நிரு. D. சாமிநாதன்,
(திருமலை - மட்டுநகர்
மேற்றிராசன
ஆயருக்காக)

அச்சு:

கத்தோலிக்க அச்சகம்,
18, மத்திய வீதி,
மட்டுநகர்.

விலை:

ரூபா 1-75.

சுவைக்கச் சீல...

உனக்காக சில வரிகள்

இறையியல் சிந்தனைகள்

வீட்டிற்கொரு விவிலியம்

உள்ளதைத்தான் சொல்லுறேனுங்க

அவன் தெய்வம் அவள் கோயில்

வீதிக்கு வீதி ரியூட்டரி

தனிநாயக அடிகளாரின்
வாழ்க்கை வரலாறு

என்னைத் தேடுகிறேன்

தேடி வருகிறார்

மோதலா - உரையாடலா?

தேடும் விழிகள்

டயறியிலிருந்து

உணக்கோக கில வரிகள்..

பத்திரிகைகள் நா காக்க!

மனிதனை மனிதனோடு தொடர்புபடுத்தும் சாதனங்களாக T.V., ரேடியோ, பத்திரிகைகள் அமைந்துள்ளன. செய்திகளை இவை மக்களுக்குக் கொடுக்கின்றன. இவைகள் விரும்பினால் மக்கள் மத்தியில் கலகத்தை உண்டாக்கலாம் அல்லது நடைபெற இருக்கின்ற ஒரு கலகத்தை நிறுத்தலாம். அந்த சக்தி இவைக்கு உண்டு. இவை சக்திமிக்க சாதனங்கள். அவை வழிதவறி, தர்மம் தவறி நடந்தால் அதனால் வரக்கூடிய விளைவுகள் பாரதூரமானவை.

பத்திரிகையைப் பொறுத்தமட்டில் எதையும் எழுதலாம், எப்படியும் எழுதலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கவேகூடாது அண்மையில் அருட்திரு. சிங்கராயர், - அருட்திரு. சின்னராசா மற்றும் கைதானவர்கள் விடயத்தில் சில பத்திரிகைகள் வரம்புமீறி செயல்பட்டன. ஏதோ சில நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக்கொண்டு கில் முடிவுகளை எழுதின சில பத்திரிகைகள். சில தனிநபர்கள் தாங்கள்தான் நீதிபதிகள் என்ற நினைப்பில், தாங்கள்தான் ஜூரிமார்கள் என்ற விதத்தில் நீதிகளையும், குற்றச்சாட்டுகளையும் பத்திரிகை வாயிலாக வழங்கியிருந்தனர். இவர்களுக்கு பத்திரிகைகள் கைகொடுத்து உதவியிருக்கின்றன. ஏதோ எல்லாம் பத்திரிகைகளிலே வந்தது. கடைசியாக சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் இரண்டே இரண்டுதான்.

பத்திரிகைகள் வெள்ளையைக் கறுப்பாக்கலாம், கறுப்பை வெள்ளையாக்கலாம். ஆனால் அது தர்மமாகாது. நல்லதொரு சமுதாயத்தை அமைக்க சரியான செய்திகளை ஆதாரபூர்வமாக எடுத்தியம்பி நீதி பிறழாது பத்திரிகைகள் பணி செய்யட்டும். இந்தியாவில் 'சோ' எழுதும் 'துக்ளக்' இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அதே வேளை உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லத் தயங்கவும் கூடாது.

- ஆசிரியர்.

இறையியல் சிந்தனைகள்.....

ஏ. யே. வி. சந்திரகாந்தன்

(விரிவுரையாளர், யாழ் பல்கலைக் கழகம்)

1. மரிவுடன் லூத்தர் - புதுயுகத்தின் வழிகாட்டி

மரிவுடன் லூத்தருடைய பிறப்பின் ஐந்தாவது நூற்றாண்டு கிறிஸ்தவ சபையினர் கள் பரவி வாழும் பல நாடுகளிலும், சிறப்பாக அவர் பிறந்த ஜேர்மனி என்னும் தேசத்திலும் இவ்வாண்டு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. அவர் யாத்த நூல்களை வெளியீடுசெய்தும், அவரது ஆக்கங்கள் பற்றிய விமர்சனங்களையும் விளக்க உரைகளையும் பதிப்பித்தும், அவர் சிந்தனைகள் பற்றிய கருத்தரங்குகள், விவாதங்கள், விரிவுரைகள் ஆகியன வழங்கியும் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அவரது சிந்தனைக் களஞ்சியம் போற்றப்படுகின்றது.

பிரிவினைக்காரன், போராட்டப் பேர்வழி, புரட்சிக்காரன் என்ற வக்கிரமான வார்த்தைகளை அவர்மேல் சுமத்தி, எதிர்ப்பு மனப்பான்மையோடும் பகையுணர்வோடும் அவரது கருத்துக்களை விமர்சனம்செய்து "அந்திக்

கிறிஸ்து'வும் (Anti Christ) அவரேயாக இருக்கலாம் என்ற அளவுக்கு அவருடைய மேதாவிலாசத்தைக் குறைத்த திருச்சபைகூட இன்று அவருடைய கருத்துக்களில் நல்லவையும் உண்டு என சகோதர உணர்வோடு நட்புறவு கொண்டாடும் ஒரு காலகட்டத்தில் தான் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம். எனவே ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் அவருடைய சிந்தனைப் போக்கினை மதிப்பீடு செய்கின்றபோது ஆழமான பல இறையியல் உண்மைகள் மறைநூல் அடிப்படையில் தெளிவாக்கப்பட்ட ஒரு நிலையினை நாம் காணலாம்.

மறைநூல் சுயமொழியில் பெயர்க்கப்பட வேண்டும், திருவழிபாடுகள், திருவருட்சாதனங்கள், திருப்பலி ஆகியன சொந்த மொழியிலே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும், இறையியல் கோட்பாடுகள் மறைநூலை அடிப்படையாக வைத்து ஆக்கப்பட வேண்டும்,

அறிமுகம் செய்கிறோம்

அன்புடன் கேட்டேன். ஆவலுடன் எழுத முன்வந்தார். பொதுநிலை மக்களுக்கு இறையியல் சிந்தனைகள் தேவை என்பதை உணர்ந்த சந்திரகாந்தன் அடிகள் அவற்றை தொண்டனில் தொடர முன்வந்துள்ளார். மெய்யியலிலும், இறையியலிலும் முதுமானிப்பட்ட பெற்ற இவர் -யாழ் குருத்துவக் கல்லூரியின் மெய்யியல் பேராசிரியரும், யாழ்பல்கலைக் கழகத்தில் கிறிஸ்தவ நாகரீகத் துறையின் விரிவுரையாளருமாவார். இந்தியாவிலும், ஈழத்திலும் பல இறையியல் கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றியிருக்கிறார். வளக்க இவரது பணி!

— ஆசிரியர்.

தேவைகளையும் மாற்றங்களையும் அவற்றிற்குப் பொருந்தக்கூடிய செயலே இறையியல் சிந்தனைகள் உருவெடுக்க வேண்டும் என்ற லூத்தரின் கருத்துப் போக்கு அன்று பெரும் புரட்சிமிக்கதாகவும், போராட்டத்தின்மை கொண்டதாகவும் திருச்சபையினால் மதிப்பீடுசெய்யப்பட்டது. இன்று அதே கருத்துக்கள் சாதாரணமான முறையிலே திருச்சபையின் மறை வாழ்விலே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை நாம் உணர்கிறோம். “நல்லவை” என ஒரு காலத்தில் போற்றப்படுபவை தீயவை என பிறிதொரு காலத்தில் விலத்தப்படுவதும், “தீயவை” எனத் தள்ளி வைக்கப்பட்டவை வேறொரு காலத்தில் “நல்லவை” எனப் போற்றப்படுவதும் வரலாறு காட்டி நிற்கும் அனுபவ உண்மை. இக்கூற்று திருச்சபையின் வரலாற்று வளர்ச்சிக்குப் பொருந்தாது எனச் சொல்ல முடியாது.

மறைநூல்மேல் திருச்சபைக்கு இன்று உள்ள பரிச்சயமும், மறைநூலை அளவுகோலாக்கி இறையியல், மறைக்கோட்பாடுகளை ஆக்கவேண்டும் என்ற யதார்த்தமான ஆர்வமும், மண் வாசனைமிக்க கலாச்சார அங்கங்களை வழிபாட்டிலும் வாழ்விலும் இணைக்கவேண்டும் என்ற பெருமிதப் போக்கும், பொறுப்புவாய்ந்த பொதுநிலையினரை உருவாக்கி திருச்சபையின் நிறுவண அமைப்பில் பொதுநிலையினருக்கு உரிய இடம் வழங்கவேண்டும் என்ற கடமையுணர்வும், சட்டங்கள், சம்பிரதாயங்களினால் மறை வாழ்வை நிர்ணயிக்காமல் மனித வர்க்கத்தின் பன்முகக் கூறுகளாகிய சமயம், சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல், கலாச்சாரம், கல்வி ஆகியவற்றின் இயக்கவியல் அடிப்படையில் மனித வாழ்க்கையைத் திசை திருப்பவேண்டும் என்ற மனம் நிறைந்த போக்கும் இன்று திருச்சபையில் மேலோங்கிவருகின்றது என்றால் இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் லூத்தரின் சிந்தனைக் கடலின் அடியில் இருக்கும் சமய மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்களையாகும்.

கடந்த நான்கு நூற்றாண்டுகளிலும் திருச்சபையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைவிட கூடுதலானதும் வேகம் மிக்கதுமான மாற்றங்கள் கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் திருச்சபையை

ஒரு புதிய யுகத்தில் காலடி எடுத்து வைக்க உதவியுள்ளன.

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் உள்ளார்ந்த மனப்போக்கும், அதன் வெளிப்பாடாகிய திருச்சபையின் திறந்த, விரிந்த மனப்பாங்கும், உலகோடும், மற்றைய மறைகளோடும், மக்களோடும் திருச்சபை கொண்டிருக்கும் நல்லுறவும் இப்புது யுகத்தின் அழியாத சின்னங்களாகும்.

அன்று தெளிவான ஒருவித தீர்க்கதரிசனப் போக்கோடும், பார்வையோடும் லூத்தர் கொண்டுவர விழைந்த மாற்றத்தினதும் மறுமலர்ச்சியினதும் அடிப்படையாக இருந்த அதே கருத்துகளும் சிந்தனைகளும் கடந்த நான்கு நூற்றாண்டுகளாக இறை இயல் விமர்சகர்களினதும், அறுஞர்களினதும் வாதப் பிரதிவாதங்களின் பொருளடக்கமாக இருந்தன.

இக்கருத்துகளின் வளர்ச்சியாகவும், முனைப்பாகவுமே இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் அறிக்கைகளும் கொள்கைகளும் விளங்குகின்றன.

கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அர்த்தமும் அழகும் இன்று கிறிஸ்துவின் ஆளுமைப்பட்ட உறவின் அடிப்படையிலேயே விளக்கப்படுகின்றன. விசுவாசத்தினால் நாம் இறைவனுக்கு ஏற்புடையவர்கள் ஆகிறோம். அதன் விளைவே எமது நற்செயல்கள் என்றும், நற்செயல்களினால் பரிபூரண பலன்களையோ இறையருளையோ பெறமுடியாது என்ற உறுதியும், இறையருள் ஒரு பொருள் அல்ல, அது ஆளுமை வாய்ந்த இறைவனுடன் பக்தன் கொண்டிருக்கும் பலம் வாய்ந்த “அன்புறவு” எனும் நம்பிக்கையும், திரு அருட்சாதனங்கள் மந்திரத்தன்மையோடு அருள் வழங்கும் இயந்திரக் கருவிகள் அல்ல, அவை இறைவனும் மனிதனும் இணைகின்ற, மனிதன் இறைவனைச் சந்தித்து சக்தி பெறுகின்ற அருள் நிலை என்ற மகிழ்வுறு போக்கும் இன்று கத்தோலிக்க இறை இயலில் பரவி வளரும் கருத்துகளில் சிவவாகும். இவை யாவும் மாட்டின் லூத்தரின் சிந்தனைப் புரட்சியில் வெடித்துச் சிதறிய கருத்துகளே என்பதை எண்ணும்போது அவரது இறை இயல் தீர்க்கதரிசனம் எத்துணை சிறப்புமிக்கது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கலாம்.

'குற்றவாளி' என்ற கூண்டுக்குள் அவரை நிறுத்தி அவரது வார்த்தைகளை ஒரு சார்பு மனப்போக்கில், நிதானமற்ற அவசரத்தில் மதிப்பீடுசெய்தமையினால் அவர் செய்ய விழைந்த நன்மைகள்கூடத் தீமைகளாகவே கணிக்கப்பட்டன.

சீசுருக்குரியது எது? இறைவனுக்குரியது எது? என்று பிரித்துக் கூறமுடியாத அளவிற்கு இரண்டறக் கலந்திருந்த ஒரு சமய-சமுதாய பின்னணியில் பிறந்து, அங்கே மலிந்தும் நிறைந்தும் கிடந்த குறைகளைக் கண்டும், உணர்ந்தும், அனுபவித்தும் வளர்ந்தவர் மாட்டின் லூர்த்தர். திருமறையின் புனிதத்தையும், நற்செய்தியின் விழுமியங்களாகிய இறையன்பு, பிறரன்பு, சகோதரத்துவம், சமத்துவம், நீதி தவறாச் செங்கோல் ஆட்சி, உண்மை, சமாதானம் போன்றவை எல்லாம் குட்டிச் சுவராய் நின்றதைக் கண்டார். எளிதாகவே உணர்ச்சிவசப்படக்கூடிய மனநிலைகொண்டவராதலின் இத்தகைய மறைப்போக்கு அவரால் வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட்டது.

திரு அருட்சாதனங்கள் அருளைப் பொருளாக்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு சூழ்நிலையும் அவரது சிந்தனைக் கதவுகளைத் திறந்தன. அங்கே அவர் சின்னப்பரிள் மடல்களில் உண்மைக் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை, மார்க்கத்தை முழுமையாக, அனுபவத்தின் வடிப்பாகக் கண்டுணர்ந்தார். எனவே குற்றங்களை, குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டிக் கடிந்தபோது மறைநூல் அவரது மறுக்கமுடியாத ஆதார சுருதியாக மீட்டப்பட்டது.

"இது சரிதானா என்று பரிசோதிக்க மறைநூலுக்குத் திரும்புவோம்" என்ற மனப்போக்கு இன்று கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் சாதாரண ஒரு கோட்பாடாகி வருகிறதென்றால் அதன் அடிப்படை மாட்டின் லூர்த்தரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மறைநூல் ஆராய்ச்சியேயாம்.

இங்ஙனம் சமயத்திலும், சமூகத்திலும் மலிந்து கிடந்த குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றிற்கு மாற்று மருந்து கண்டுபிடித்து, அதன்மூலமாக சமயத்தையும், சமுதாயத்தையும் புதியதோர் யுகத்தில் திசை திருப்ப விழைந்த லூர்த்தர் தமது சம காலத்தவர் பலரின் எதிர்ப்புக்கும், கண்டனத்துக்கும், பயமுறுத்தலுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டதனால் அவர் செய்ய விழைந்த நன்மைகள் யாவுமே அன்று இருட்டடிப்புச்செய்யப்பட்டன. இன்று அதே கருத்துகளும் சிந்தனைகளும் திருச்

சபையை உலகிற்கு உயிருட்டமுள்ள, கடமை யுணர்வுமிக்க ஒரு "திரு அருட்சாதனமாகவே" காட்டி நிற்கின்றன.

இன்றைய முற்போக்கு இறை இயல் சிந்தனையாளர்கள் மாட்டின் லூர்த்தரை ஆதாரம் காட்டுவதில் தமது சிந்தனைக்கு ஒரு ஆன்ம திருப்தியையே தேடுகின்றனர். மிகப் பெறுமதிவாய்ந்த ஒரு களஞ்சியமாகவே அவரது சிந்தனைகளையும் ஆக்கங்களையும் கருதுகின்றனர். இப்போக்கு திருச் சபையில் தொடர்ந்து வளருமேயாயின் திருச்சபை உலகின் வழிகாட்டியாக, கிறிஸ்துவமை மாகக் கொண்ட ஊழியனாக மகத்தான சேவையினை உலகிற்கு ஆற்றி மறை, மொழி, இனம், கலாச்சாரம், சாதி, நிறம், வகுப்பு வாதம் எனும் பிரிவினைக் கறைகளை அகற்றி ஒற்றுமையின், ஒப்புரவின், அமைதியின் அருட்சாதனமாக உலகத்தில் வாழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வீட்டிற்கொரு விவிலியம்

வீடு என்று ஒன்று இருந்தால், விளக்கு வேண்டும். விளக்கு வீட்டிலுள்ள அனைவருக்கும் ஒளியைத் தருகின்றது. தங்களின் தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய தாம் செய்யும் தொழிலோடு ஆடு மாடுகளை வளர்த்து உதவிகளைப்பெறுபவர் அன்றாடம் வாழ்வில் உணவு சமைக்கப் பாத் திரங்கனும், உண்ண உண் கலங்களும் உடுக்க உடைகளும் ஒருங்கே வைத்திருப்பார்கள். இன்னும் அனேகமான மர, இரும்புக் சாமான் களையும் மண்ணாலான பொருட்களையும் இன்னும் அனேக பொருட்களை ஒழுங்குபடுத்தி வைப்பார். புதியதாகத் திருமணம் செய்தவர் களுக்குத் தனியே இல்வாழ்வு நடத்த இத்தனை பொருள்களும் தந்து உதவுவர். அனைத்தும் மனிதனின் தேவைகளே. மேலும் அனேகர் தங்கள் நண்பர்களுக்கு விலையுயர்ந்த பரிசுப் பொருள்களை வாங்கி வழங்குவர். இருப்பினும் பரிசுத்த வேதாகம விவிலிய நூலை வாங்கித் தந்தவர்கள், வெகு சொற்பமே என்று கூறலாம், வீட்டிற்குத் தேவையான எல்லாப் பொருட்களுடனும் பரிசுத்த வேதாகமும் இருக்கவேண்டும். அதை வீட்டில் பரிசுத்தமாக வைத்து மரியாதை கொடுக்கவேண்டும். அன்றாடம் வாசித்து, கேட்டுப் பயனடையலாம். இவ்வாறு இறைவனின் வார்த்தைகள் இல்லங்களில் வாசிக்கப்படவேண்டும். அது நாளுக்கு நாளாக நாடு முழுவதும் பரவும். நாடு நல் வாழ்வு பெறும். ஏடு சிறக்குமாயின் நாடு சிறக்கும்.

தொகுப்பு : பயஸ் சசிதரன்.

தொண்டன்

அவன் தெய்வம் அவள் கோயில்

● தேவா ●

முன்கதைச் சுருக்கம் :

அவளுக்கு அவன் வாழ்வளித்தான். ஆனால் அவன் இன்று கல்லறையில். கையிலேந்திய மலரோடு அவள் கல்லறைக்கு நடைபோடுகிறாள். அவள் நினைவுகள் பின்னோக்கி நடைபோட்டன. அவள் செய்த குற்றத்திற்காக அவள் சந்திக்கு இழுத்துவரப்பட்டாள். குற்றச்சாட்டுகள் குவிந்துகொண்டிருந்தன. அந்தநேரத்தில் ஒருவன் குரல் கொடுத்தான். நீதிக்காக குரல் கொடுத்தான். குற்றம் சாட்டியவர்கள் சூலைந்து நின்றார்கள்.

அவன் குரல் தொடர்ந்து ஒலித்தது. “வாழ்க்கையில் பொய் சொல்லாதவர்களும் பிறர்மீது அபாண்டப்பழி சுமத்தாதவர்களும் இவளுக்குத் தீர்ப்பிடுகிறார்கள்.... கறுப்புப் பணத்தைக் கையால் தொடாதவர்களும் கைலஞ்சம் வாங்காதவர்களும் கொடுக்காதவர்களும் இவள் கையைப்படித்து இழுத்துச் செல்லுங்கள்.... ஒரு பெண்ணை மனத்தாலும் உடலாலும் விபச்சாரம் செய்யாதவர்களும் இவள் தண்டனையை நிறைவேற்றுங்கள்....” அவன் குரலிலே அழுத்தம் இருந்தது. சிலையானவர்கள் நின்ற இடம் தெரியாமல் ஓடிமறைந்து விட்டனர். அவள் தலையை உயர்த்திச் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாள். அவன் மட்டும் தனியாக நின்று கொண்டிருந்தான்! மனதார அவனுக்கு மனசுக்குள்ளே நன்றி சொன்ன வேளையிலும் தன்னைப்பார்த்து என்ன சொல்லப்போகிறானோ என்ற பயம் அவள் உள்ளத்திலேயிருந்தது. கோபக்கணல் தெறித்த அவன் கண்களில் இப்போது கனிவு தவழ்ந்தது. அவனை அதிகநேரம் அவளால் பார்க்கமுடியவில்லை. தன் பார்

வையை தரையீது செலுத்தினாள். அவன் பேசினான்! ஆத்திரப்பட்ட குரலில் இப்போது ஆதரவு தொனித்தது. “அழகான மலர் நீ! எதற்காக உன்னையே சிதைத்து அழித்துக் கொண்டிருக்கிறாய் உன்னால் ஒரு புதிய வாழ்க்கையை அமைக்கமுடியும். பழயதை மறந்து விடு, புதிய வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்..” அவனது வார்த்தைகள் நம்பிக்கையூட்டின. வெட்கமும் பயமும் தன் உள்ளத்திலிருந்து வெளியேறியதை அவன் உணர்ந்தான், ஒரு புதிய உணர்வு தன்னுள் ஊற்றெடுப்பதை அவளால் உணர முடிந்தது. நன்றி சொல்வதற்காக அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். ஆனால் அவன் அவ்விடத்தைவிட்டு நகர்ந்து வெகுதூரம் சென்று விட்டான் அவள் அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

சர்க்கடையானவள் சந்தனமாகி விட்டாள் இதற்கு அவன்தான் காரணம். அவனை அவளால் மறக்க முடியவில்லை. அவள் கனவிலும் நினைவிலும் அவன் தோன்றிக்கொண்டே இருந்தான். அவனைப் பார்க்கவேண்டுமென்று வீதியெல்லாம் தேடினாள். ஊரெல்லாம் திரிந்தாள். அவள் கண்களுக்கு அவன் புலப்படவில்லை. இந்த ஏமாற்றம் அவளுக்கு அவன் மீதுள்ள அன்பை ஆழப்படுத்தியது. அந்த அன்பிற்கு அவள் பக்தியென்று பெயரிட்டாள். தன் இதயத்தைக் கோயிலாக்கி அவனைத் தெய்வமாக கொலு விருத்தினாள்.

தன் தெய்வத்தைப் பார்த்து அவனுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவளை வாட்டியது. அவனைத்தேடும் படலம் தொடர்ந்தது ஒரு விருந்தில் அவன் கலந்து கொள்கிறான் என்ற செய்தி அவள்காதை எட்டியது. விரைந்து சென்றாள் விருந்து நடைபெறும் வீட்டிற்கு. வாசற்படியில் நின்று உள்ளே எட்டினோக்கினாள் பல பிரமுகர்கள் - பற்பல பேச்சுக்கள், அங்குமிங்குமாகச் சிரிப்பொலிகள் - இவைகளின் மத்தியிலே அவள் கண்கள் அவனைத்தேடின. தேடிய கண்கள் நின்றன. அவள் முகத்தில் மலர்ச்சி பூத்தது. கண்களில் கண்ணீர் பனித்தது. அவள் இதயமென்ற கோயிலில் ஆலய மணிகள் ஆனந்தமாக ஒலிப்பதைப்போன்ற ஒரு உணர்வு. அவனைப் பார்த்ததும் அவள் பக்தியில் பரவசமானாள். தன்னையே மறந்தாள். வீட்டினுள் புகுந்து அவளருகில் சென்று அவன் கால்களை

முத்தமிட்டாள். அப்பொழுது அவள் கண்ணீர்த் துளிகள் அவன் பாதத்தில் விழுந்தன. பிரமுகர்கள் திகைப்புற்றார்கள் பேச்சுக்கள் அடங்கின. சிரிப்பொலிகள் மறைந்தன. அங்கு ஒரே அமைதி நிலவியது. பலரது பார்வையும் அவர்கள் பக்கம் திரும்பியது. அதில் கேலி தெரிந்தது. அவன் அவனை நோக்கினான். அதில் கனிவு தெரிந்தது. அவள் அவனை நோக்கினான் அதில் பக்தி நிறைந்திருந்தது. அவன் அவள் தலையை வருடிவிட்டான். "அமைதியுடன் இரு, உனக்கு வாழ்வு உண்டு" என்று அந்தச் செய்கை கூறுவது போலிருந்தது. அவள் அவன் கரங்களை முத்தமிட்டு அவ்விடத்தைவிட்டு வெளியேறினாள். ஆனந்தக்கண்ணீர் அவள் கன்னங்களில் உருண்டுபுரண்டு ஓடியது.

கிறிஸ்தவ வாழ்வுச் சமூகம் என்றால் என்ன?

கிறிஸ்தவ வாழ்வு என்பது, கிறிஸ்துவில் வாழ்வ தென்பதாகும். இதில் நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி அவரின் பணிகளைச் செய்து எமது வாழ்வை அவரிடம் ஒப்படைப்பதே கிறிஸ்தவ வாழ்வுச் சமூகமாகும்.

இதன் நோக்கம் :-

- (1) பொறுப்புள்ள ஆண்களையும், பெண்களையும், முதியோரையும், இளைஞரையும், திருச்சபையின் சேவைக்காகவும் குடும்பம், தொழில், சமூகம், திருச்சபையைச் சார்ந்தவை போன்ற உலகின் வாழ்ச்சை நிலையினை சேவைக்காக உருவாக்குவதும்.
- (2) உண்மையான அர்ப்பணித்தலுடன் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி அவரில் வாழ்தல்.
- (3) புனித இஞ்ஞாசியாரைப் போன்று எங்களை மற்றவர்களுக்காக அர்ப்பணித்து சேவை நோக்குடன் வாழ்தலுமாகும்.

கிறிஸ்தவ வாழ்வுச் சமூகம்

இயங்கும் இடங்கள் :

இலங்கை, இந்தியா, கனடா, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் உட்பட 56 உலக நாடுகளில் இச்சமூகம் இயங்கி வருகிறது.

எங்கள் மறைமாவட்டத்தில்

இயங்கும் இடங்கள் :

திருகோணமலை, மட்டுநகர், கல்முனை ஆகிய 3 பிராந்தியங்களில் இது இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ✨

வழிந்தோடிய கண்ணீர் அவள் கையிலிருந்த மலர்களை நனைத்துக் கொண்டிருந்தது. அவள் கல்லறைக்குள் காஷ்ட எடுத்து வைக்கிறாள். அவனது மரணம் அவள் நினைவிற்கு வருகிறது. அவளது நினைவுகள் கேள்விகளாக விளைகின்றன. சாக்கடையாய் இருந்தவனை நறுமணமிகு சந்தனமாக்கியது ஒரு தப்பா!? ஒரு விபச்சாரியை அன்பு செய்தது தப்பா!? இதுக்காக அவனுக்குக் கசையடி.... பகிரங்கமான மரண தண்டனை.... இது நியாயமா? அவனது கல்லறையை நெருங்கி வந்தபோது கல்லொன்று தடுக்கி அவளே வளைந்து நெளிந்து ஒரு கேள்விக்குறியானாள். அவள் பார்வை கல்லறை மீது விழுகிறது. கண்களிலிருந்த ஆவல் மறைந்து அதிர்ச்சி தோன்றுகின்றது! அதிர்ச்சிக்குக் காரணம் —.....! கல்லறை உடைக்கப்பட்டுத் திறந்திருக்கிறது. அவனது உடலைக் காணவில்லை. கல்லறைத் தோட்டத்தில் தேடுகிறாள். பூச்செண்டு மலரோடு தேடுகிறாள். கண்ணீர் விழிகளோடு தேடுகிறாள்...

— முற்றும் —

ஆசிரியை : (மாணவிகளைப் பார்த்து) பன்றி மிக உபயோகமான பிராணி. அதன் மாமிசத்தை உணவாக உபயோகிக்கின்றோம். அதன் முடியை பல் துலக்கும் பிரஷாக உபயோகிக்கிறோம். இன்னும் என்னென்ன விதமாய் உபயோகிக்கிறோம், சொல்லுங்கள் பார்த்தலாம்?

ஒரு மாணவி : (எழுந்து) பிறரைத் திட்டும் பொழுது அதன் பெயரை உபயோகிக்கிறோம்.

தொகுப்பு: பயல் சகிதரன் - ஆ.

மேல்வகுத்தோர் மகால்வகுத்தோர்

நிர்மல்.

16 வயதிலே.....

துய அன்பு என்றால் என்ன என்பதை அதன் விழுக்காடுகளிலும், அதன் நிறவுகளிலும் இருந்து சித்தரிக்கும் திரை ஒலியந்தான் 16 வயதிலே...

ஒரு இளம் பெண்ணின் மனதிலே ஊரார் அவளது எதிர்காலத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் எண்ணங்கள் ஆழமாக பதிந்து அது அவளது மனதை குழப்பலாம் அல்லது மனதை திடப்படுத்தலாம் "உன் அழகுக்கு படிச்ச ஒரு தன்தான்டி மாப்பிள்ளையாக வருவான்." என்று அவள் மனதில் பதிந்து படித்த ஒருவனைக் கண்டபோது அந்த வார்த்தைகள் அவளுக்கு நினைவு வருகிறது... காதலை ஆரம்பிக்கிறாள் அவள்.

கவர்ச்சிதான் காதல் என்று நினைக்கிறாள் அவள். (பாவம் கிராமத்துப்பொண்ணு சிந்திக்கத் தெரியவில்லை). ஆனால் டாக்டர் அவள் ஒரு உயிர் ஒரு ஆள் (person) என்பதை மறந்து கவர்ச்சி ஒன்றையே கருத்தில் கொள்கிறாள்.

கவர்ச்சி என்ற அத்திவாரத்தில் காதல் வீடு கட்டப்படுகிறது. உண்மையென நினைக்கிறாள்.

கிறாள் அவள். அதற்காக ரீச்சிங் போஸ்டையே தியாகம் செய்ய முன்வருகிறாள் அவள். அவளே காதலை உதாசீனம் செய்கிறாள். ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையை விளையாட்டுப் பொருளாக நினைக்கிறாள்.

கவர்ச்சியிலே அவளுக்கு உண்மையான அன்பு கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் உண்மையான அன்பு கிடைக்கும்பொழுது அங்கு கவர்ச்சிக்கு வேலை இல்லை. கதாநாயகன் கவர்ச்சி இல்லாத சப்பாணி. அவனிடமிருந்து உண்மையான அன்பு கிடைக்கப்படும் பொழுது அவள் அவன் ஒரு சப்பாணி என்றே, அழகில்லாதவனன்றே ஒதுக்கி வைக்கவில்லை.

கதாநாயகனை ஒதுக்கியவள் பின் கதாநாயகனிடம் ஒதுங்குகிறாள். உண்மையான அன்பைப் புரியாதவள் உண்மையான அன்புதான் அது என்று அறியவந்ததும் அதனிடம் சரணடைகிறாள்.

அவள் கதாநாயகனிடம் உறங்கிக்கிடக்கும் சில உணர்வுகளை தட்டி எழுப்பி அவளை அவன் குறைகளிலிருந்து விடுவித்து நிறைவைக் கொடுக்கிறாள். சப்பாணியும் ஒரு மனுசன்தான் என்கின்ற உணர்வைக் கொடுக்கிறாள்..... 'அடுத்த தடவை யாரும் உன்னை சப்பாணி என்று கூப்பிட்டா 'சப்' என்னு ஒன்னு கொடு.'

அவனாக்கும் டாக்டருக்கும் ஏற்பட்ட காதல், வதந்தியாக பரவுகிறது. செய்தி தாயின் காதை எட்டுகிறது. மகள் செய்யாத சில குற்றங்களையும் தாய் மகள்மீது சுமத்தி சந்தேகக் கண்ணோடு பார்க்கிறாள். உறவுகள் முறிவதற்கு சந்தேகங்களும் காரணம்.

மரத்தடியிலேயிருந்து மற்றவர்களைப்பற்றி தவறாக கதைத்து உண்மைகளை திரித்து செய்தி களை உலாவவிடுவதிலே சிலருக்கு மகா சந்தோஷம், ஆனால் அது எப்பிடி அடுத்தவருடைய வாழ்க்கையைப் பாதிக்கிறது என்பதை அவர்கள் எடைபோட்டுப் பார்ப்பதில்லை. ஒருசிலர் பாதிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவே சிலர் அப்பிடியும் இப்பிடியும் பேசுவார்கள். (ரஜனி கூட்டம்)

என்னதான் தன்னை வெறுத்துவிட்டு ஒரு டாக்டரை காதலித்து, கடைசியா தனிமரமாக நின்றபோதும் அவள்செய்த குற்றங்களையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது அவளை அவளாகவே ஏற்றுக்கொண்டான் கதாநாயகன். அவளும் உண்மையான அன்பு இதுதான் என்று அறிந்ததும் பழைய மனப்போக்குகளை எல்லாம் அகற்றிவிட்டு வெறுப்பை ஒதுக்கிவிட்டு அவளை அழகில்லாத தன்மையில், சப்பாணியாக அவனது இயற்கைக் குறைகளோடு ஏற்றுக்கொண்டான்.

— ரஞ்சித் - ராஜன்.

வீதிக்கு வீதி

ரியூட்டரி...

யாழ்நகரில் கால் 'இடறி விழுந்தால் ஒரு ரியூட்டரியில்தான் விழுவோம். முன்பெல்லாம் யாழ்நகர்ச் சுவர்களில் திரைப்பட விளம்பரங்கள் நிறைந்திருந்தன. இன்று அவற்றை மிஞ்சி நிற்கின்றன. "ரியூட்டரி" விளம்பரங்கள்.

சில நடிகர், நடிகைகளுக்காகவே மக்களில் பலர் (பெரும்பாலும் அவர்களின் விசிறிகளாக மாறிய நிலையில்) அவர்கள் நடத்த திரைப்படங்களைப் பார்க்கிறார்கள். இதனால் சம்பந்தப்பட்ட நடிகர், நடிகைகளின் பெயர்களை

அவர்களுடைய படங்களுடன் பெரிதாக விளம்பரம் செய்வார்கள், பணம் கறக்கக் கற்றுக் கொண்டோர். யாழ்நகர்ச் சுவர்களை இன்று பார்க்கும்பொழுது புதிய கதாநாயகர்களின் பெயர்கள் பெரிதாக விளம்பரம் செய்யப்பட்டு கண்களை ஈர்க்கின்றன. "ரியூட்டரி" களில் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கும் ஆசிரியர்களே இந்தப் புதிய கதாநாயகர்கள் என்று அறியும்பொழுது ஆச்சரியமாக உள்ளதல்லவா;

பாடசாலைகளுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும் செல்லாது தியேட்டர்களுக்குச் சென்றகாலம் மாறி. இன்று பாடசாலைகளுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும் செல்லாது "ரியூட்டரி" களுக்குச் செல்லுகிறார்கள், இன்றைய மாணவ மாணவிகள். கிராமங்களிலிருந்து வண்டில் கட்டி வந்து "சினிமா" பார்த்த யுகம் மாறி, சிராமங்களில் இருந்து நகரங்கள், பட்டினங்கள் வந்து வீடுகளில் வாடகைக்கு குடியிருந்து "ரியூட்டரிகள்" செல்லும் யுகமாக இக்காலகட்டம் மாறியுள்ளது. இம்மாணவ மாணவிகள் அறிவைத் தேடி வருகிறார்களா? அன்றேல் தொழில் நோக்கிக் கல்வி அமைய, பணம் நோக்கி இக் கல்வியைத் தேடுகிறார்களா? "மொண்டூரி" (பாலர் பாடசாலை)யிலேயே "ரியூஷன்" நூடும் இன்றைய தலைமுறையினரையிட்டு நாம் சிந்தித்தே ஆகவேண்டும். இவர்கள் தேடும் கல்வி இவர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டி அறிவை வளர்க்கின்றதா? அன்றேல் மந்தப்போக்கான நெறிப்படுத்தலில் ஒரு குறுகிய வட்டத்துள் இவர்கள் வளர்க்கப்படுகிறார்களா?

"கற்க கசடறக் கற்க

கற்றபின் நிற்க அதற்குத்தக"

என்ற குறளின் அடிப்படையில் இவர்களுடைய கல்வி இவர்களுடைய இன்றைய வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுகின்றதா? எட்கால வாழ்க்கையை நல்லமுறையில் வாழ இவர்களைக் தேடி வரும் இக்கல்வி வழி சமைக்கின்றதா? அன்றேல் 'கற்க அளவோடு, கற்றபின் பரீட்சையோடு நிற்க' என்ற ரீதியில் இக்கல்வி அமைகின்றதா? தொழில் நோக்கிக் கற்கும் கல்வி தொழில் கிடைக்காத பட்சத்தில் எவ்வளவு விரக்தியையும், ஏமாற்றத்தையும் கொண்டு வரக்கூடியது? இவை புதிய பிரச்சனைகள், புதிய சவால்கள்.

— உரலையூர் செல்வம்

தொண்டன்

தனிநாயக அடிகளாரின் வாழ்க்கை வரலாறு

● ஞானப்பிரகாசம்

'புத்தீவு' என்னுடைய பழம்பெயர் வாய்ந்தது நெடுந்தீவு. இத்தீவைச்சேர்ந்த பெற்றோருக்கு அடிகளார் 2-8-1913 இல் ஊர்காவற்றுறையிற் குழந்தையாய் அவதரித்தார். இவர் தந்தையார் இஸ்ரனிஸ்லாஸ் என்னும் கணவதிப்பிள்ளையாவார். சிசில் இராசம்மா அம்மையார் இவரின் அருமை அன்னையர் ஆவர். 'நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாய்' வளர்ந்த இவர், ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியில் தமது ஆரம்பக் கல்வியைப் பயின்ற பின்னர், யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் தமது உயர் கல்வியைத் திறமையுடன் கற்றுத்தேர்ந்தார்.

தொடர்ந்து கொழும்பு புனித பேரூர் குருக்கள் கல்லூரியில் நான்கு ஆண்டுகளும். உரோமை ஊர்ப்பான் போந்திபிக்கல் கலைக்கழகத்திலும் பயின்று 1938 இல் தமது மறை அறிவை நிறைவுசெய்து, கத்தோலிக்கக் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். 'வினையும் பயிரை முனையிலே தெரியும்' என்பதற்கொப்ப இவரது வியத்தகு விவேகம் எல்லாத்துறையிலும் அறிவொளிரும் தினகரனாய்ச் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்தது.

அங்கிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்த அடிகளார் ஆண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இலக்

கிய முதுமானிப் பட்டங்கள் பெற்றார். தூத்துக்குடியில் முத்தமிழ் வித்தகளைப் பணிபுரிந்தார். தமிழ் வளர்க்கத் துணிந்த இவர், அதனை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்வதற்காக "தமிழ்கலாச்சாரம்" என்னும் முத்திங்கள் ஏட்டினை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இதனால் தமிழ்க்கலாச்சாரத்தை உலகெல்லாம் பரப்பிய பெருமை தனிநாயகம் அடிகளாரின் உரிமை.

"என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்; தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே" என்பதே தனிநாயகத்தின் தமிழ்ப்பெருமையாகும். சேக்கிழாரின் செந்தமிழ் நடையிற் செந்தமிழ் பேசும் தமிழ்த்தலைவன், தமிழ்த்தூதாக உலகைச்சுற்றி உலாவிய இவர் 53-61இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகவும், 61-69இல் மலேசியாப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார்.

பின்னர் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளை 1966 இல் மலேசியாவில் முதலாவதாகவும்,

(யாழ் / மாலட்ட ரீதியிலும், வட்டார ரீதியிலும் முதலாம் பிரிவுக்காய் முதற் பரிசுக் கட்டுரை)

1968 இல் சென்னையில் இரண்டாவதாகவும், 1970 இல் பாரிசில் மூன்றாவதாகவும் நடாத்தினார். 1971 இல் பல் கலைக் கழகப் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னர் நாலாவதாகத் தான் பிறந்த தாய்நாடாம் யாழ்நகரில் 1974 இல் நடாத்தி உலகப்புகழ் பெற்றார். தமிழ்த் தாயின் தனிமகனும் தனிநாயகத்தின் உயிர் உலகெங்குமோடித் தமிழுக்கு ஊட்டமளித்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை.

சுற்றில், 1974 இல் யாழ் வளவாய் ஆயர் இல்லத்தில் நிரந்தர ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் 1980 ஆம் ஆண்டு சித்திரையில் யாழ் வீரசிங்கம் அரங்கில் தந்தை செல்வாவின் நினைவுச் சொற்பொழிவையும், வைகாசியில் திருக்குறள் மகாநாட்டுச் சொற்பொழிவையும் ஆற்றித் தமிழ்த்தாய்க்குத் தன் எஞ்சிய சக்திகளை எல்லாம் தானம் செய்தார்.

‘அன்புடையார் என்பு முரியார் பிறர்க்கு’ என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கொப்ப, உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் திருமறைக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் அர்ப்பணித்த அடிகளார் 1980 செப்டெம்பரில் பண்டத்தரிப்பு தியான இல்லத்தில் இறைவனடி சேர்ந்தார். ஆசிய ஜோதி அணைந்தது. அகிலம் போற்றும் தமிழ் ஞானி மறைந்தார். நெடுந்தீவின் தனிநாயகம் எம்மவர்க்கும், உலகவர்க்கும் நித்திய ஜோதியாய் ஒளிரட்டும், நம் தாய்த்தமிழ் மொழி வாழ்க! வளர்க!!

— முற்றும் —

என்னைத் தேடுகிறேன் !

‘திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு’ என்பது பழமொழி.

‘உன்னையே நீ தேடு’ என்பது உளவியலின் அறைகூவல்.

என்னை நான் தேடு முன்னால் அன்பைத் தேடி அலைந்தேன். நட்புக்காகக் காத்திருந்தேன். என்னை மறக்க இசையைத் தேடினேன். அமைதியைத் தேடி மதுவை நாடினேன். பணம் பட்டங்களை நாடினேன். பதவிக்காகப் பாடுபட்டேன். புகழுக்காக ஏங்கினேன்.

இவை அனைத்தும் எதை எதையேர் எனக்குக் கொடுத்தன.

என்னைத்தவிர.

இதன் விளைவு - என் உணர்ச்சிகள், உறவுகளின் உண்மை உரு.

மறைந்து விட்டன. மாறு வேடங்கள், விளையாடல்கள்

அருகம் புல்லாக படர்ந்து விட்டன.

எனவே என்னைத் தேடுகிறேன்.

ஆழ்கடலில் முத்தைத் தேடுவது போல உள்ளத்தின் ஆழத்தில் உறைந்து கிடக்கும் என் உணர்ச்சிகளில் என்னைத் தேடுகிறேன். வழி அறியாது விழிக்கும் அவ்வேளையில், ஆற்றுப்படுத்துநரின் துணையை நாடுகிறேன். என்னை அறிகிறேன்.

என் வாழ்வு என் கையில்.

நான் ஒரு தனி மனிதன்.

மற்றவர்களின்று வேறுபட்டவன்.

என் உடல் உறுப்புகள் தொடங்கி என் உணர்ச்சிகள் வரை நான் தனித்துவம் கொண்டவன்.

என்னிடம் குறை நிறைகள் உண்டு.

இருப்பினும் நான் நாளை இருப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

நான் நல்லவன்.

இவ்வாறு என்னையே நான் ஏற்றுக்கொண்டு என்னை நான் அன்பு செய்யும் போதுதான் நான் வளர்கிறேன், வாழ்கிறேன்.

எனவே என்னை நான் அறிவது என் தேவையாகிவிட்டது.

நான் எப்படியோ அப்படியே எனக்கு அடுத்தவரும்.

எனக்கு நான் எதிரியானால் எல்லோரும் என் எதிரிகளே.

எனக்கு நான் நல்லவன் என்றால் எல்லோரும் நல்லவரே.

தன்னன்பு இல்லையேல் பிறரன்பும் இல்லை

எனவே அடுத்தவரை ஏற்றுக்கொள்ள முதலில் என்னை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

என்னை நான் புரிந்து கொண்டால்

என் பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடும்.

என் வாழ்வும் இனிக்கும்.

—நன்றி - என்னைத்தேடுகிறேன்.

தேடி வருகிறார்

● எவ். எஸ். அஞ்சலீன்

ஜெருசலேம் தேவாலயம், அதனருகில் ஒரு குளம். குளத்தைச்சுற்றி ஐந்து மண்டபங்கள் அடங்கிய கட்டிடம் ஒன்று. இயற்கைக்கு மெருகட்டுவதுபோன்று மிக அழகாக இவ்வமைப்பு காணப்படுகிறது.

குதூகலமாகக் காணப்படும் இவ்வழகை ரசிக்க கூடியிருக்கும் ஐனத்திரைப் பார்க்கிறேன். அழகை ரசிப்பதற்குப் பதிலாக, மாசுபடுத்துவதாகவே எனக்குத்தோன்றுகிறது.

சற்று அருகில் செல்கிறேன். இறைவனின் படைப்பில் இப்படியும் ஒரு பேதமா? ஆமாம்! அங்கே காணப்பட்டவர்களின் கோலத்தைப் பார்த்ததுமே என் மனதில் எழுந்த கேள்வி இதுதான்.

இறைவன் அளித்த இந்த இயற்கை அழகை கண்டு ரசித்து அனுபவிக்கமுடியாத குருடர்கள் ஒருபுறம், காண்பவற்றை எடுத்துச் சொல்லமுடியாத ஊமைகள் மறுபுறம், இருந்த இடத்தைவிட்டு நகர முடியாத முடவர்கள் இன்னுமொருபுறம், குஷ்ரோகிகள், நோயாளிகள்... இப்படி மண்டபம் நிறைந்து காணப்படுகிறார்கள்.

அழகு கொளிக்கும் அந்த ஜெருசலேம் தேவாலயத்தில் இப்படியான அருவருக்கும் காட்சிகள். இந்த பகுதியிலுள்ள எல்லா நோயாளிகளும் அங்கே வந்துவிட்டார்களோ என்று நினைக்கும் அளவிற்கு நிறைந்து காணப்படுகிறார்கள்.

“இத்தனை பேரும் ஏன் இங்கே கூடியிருக்கிறார்கள்? வேறு இடம் கிடைக்கவில்லையா?”

இப்படி வினவிய எனக்குக்கிடைத்த பதில்.

“ஆண்டவரின் தூதன், சிலவேளைகளில் இந்தக் குளத்துநீரைக் கலக்குவார். கலங்கிய

நீரில் முதன்முதலில் இறங்குபவன் எய்ப்படிப்பட்ட நோயுற்றிருந்தாலும் குணமடைவான். [அரு. 5:4] இவர்கள் அங்கு காத்துக்கிடப்பதன் காரணமே அதுதான்.”

இன்னும் சற்றுத் தள்ளிச்செல்கிறேன்.

அங்கே, எழுந்து நடக்கமுடியாத முடவன் ஒருவன் படுத்திருந்தான். இன்று நேற்றல்ல, ஏறக்குறைய 38 ஆண்டுகளாக பிணியோடு படுத்துக்கிடக்கிறான். குளம் கலக்கப்படும் போது கலங்கிய நீரில் இறங்க அவனால் முடியவில்லை. தூக்கிக்கொண்டுபோய் விடவும் ஒருவரும் முன்வரவில்லை. “எனக்கு விமோசனமே இல்லையா?” என்று ஏங்கும் அவனின் ஏக்கம் என் காதில் விழுகிறது.

‘இனி எப்போது தூதுவன் வருவார்? அப்படி வந்து குளத்துநீரைக் கலக்கினாலும், இந்த முடவனை யார் குளத்தில் இறக்கிவிடுவது? நான்? எனது அந்தஸ்து பதவி இதற்கு இடம் கொடுக்குமா? சமூகம் என்ன நினைக்கும்?’

இப்படி நான் சிந்தனை வயப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது என்னைநோக்கி யாரோ வருவது தெரிகிறது. என்னைநோக்கி அல்ல, அந்த முடவனை நோக்கி.

அந்த நோயாளியின் தேவையை நன் குணர்ந்த ‘அவர்’ அவனுக்கருகில் சென்று “குணமடைய விரும்புகிறாயா?” என்று கேட்கிறார்.

“ஆண்டவரே! தண்ணீர் கலங்கும்போது என்னைக் குளத்தில் இறக்கிவிட ஆளில்லை..”

அவ்வளவுதான் முடவன் சொன்னது.

“எழுந்து உன் படுக்கையைத் தூக்கிக் கொண்டு நட” கட்டளையிடுகிறார் அவர்.

என்ன ஆச்சரியம்! வார்த்தையானவர் கூறிய வார்த்தை அவனை விடுதலையாக்குகிறது. படுக்கையைத் தூக்கிக்கொண்டு செல்கிறான்.

அது ஒரு ஓய்வுநாள். பாரமான பொருட்களை சுமப்பது சட்டப்படி குற்றமான காரியம். யூதர்கள் அவனை அதட்டி, படுக்கையைச் சுமப்பது ஓய்வுநாளில் முறையன்று என்று வெருட்டுகிறார்கள்.

ஆனால் அவனோ, சுகமடைந்தது மட்டுமின்றி புதுப்பெலனடைந்தவனாக எவ்வித தயக்கமுமின்றி “என்னைக் குணப்படுத்தினவரே, படுக்கையைத் தூக்கிக்கொண்டு போகச் சொன்னார்” என்று கூறினான்.

தன்னைக் குணப்படுத்தியவர் இயேசு என்பதை அவன் அறியாதிருந்தான். ஆயினும் இயேசு இவனைத் திரும்ப காண விழைகின்றார்.

மீண்டும் அவ்விடம் வருகின்றார். அவனைச் சந்திக்கிறார். தன்னை யாரென அறிமுகஞ்செய்கிறார். அவன் - அந்த முன்னாள் முடவன் தன் ஆனந்தம் நிறைந்த நன்றியைக் கூறுகிறான்.

அப்போது இயேசு அவனைநோக்கி,

“இதோ 38 வருடங்கள் தீராத நோயினின்று குணமடைந்துள்ளாய். இதிலும் கேடான எதுவும் உணக்கு நேராதபடி இனி பாவஞ் செய்யாதே.”

என்னை அற்புதமான செயல்!

அந்த முடவன், தன்னை யாராவது தூக்கி விட வருவார்களா என்று ஏக்கம் கொண்டிருந்தான். அதற்காக காத்திருந்தான்.

நாமும் எத்தனையோ ஏக்கங்களுக்கு மத்தியில வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். யாராவது கைதூக்கி விடுவார்களா என்று ஏங்குகிறோம்.

ஆனால் அவனைப்போல் காத்திருக்கிறோமோ?

காத்திருந்த அவனைத் தேடிவந்தார் இயேசு. வந்ததோடு மாத்திரமல்ல, அவன் கேட்காமலேயே அவனை நோக்கி “குணமடைய விரும்புகிறாயா?” என்று கேட்கிறார்.

ஆனால் அவனோ, “தண்ணீர் கலங்கும் போது என்னை குளத்தில் தூக்கிவிட - இறக்கி விட ஆளில்லை” என்கிறான்.

துன்ப கஷ்டங்களின்போது நம்மையும் தேடி இயேசு வருகிறார்.

“துன்பங்களினின்று குணமடைய விரும்புகிறாயா?” என்று கேட்கிறார். ஆனால் நாமோ ‘ஆம்’ என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக அந்த

முடவனைப்போல் ஏற்கனவே நாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற வேறு எதையெல்லாமோ கூறுகிறோம்.

முடவன் அப்படி பதில் சொல்லிவிட்டானே என்பதற்காக அவனைப் புறக்கணிக்காமல் இயேசு, “படுக்கையை தூக்கிக்கொண்டு நட” என்று கட்டளையிடுகிறார்.

அந்த நிமிடமே அவன் குணமாகிறான்.

அதுவல்லோ தெய்வீக அன்பு!

குணமடைந்த அவனை யூதர்கள் மறித்துக் கேள்வி கேட்கின்றனர். அதற்கு அவன் ‘என்னைக் குணமாக்கியவரே படுக்கையைத் தூக்கிக்கொண்டு போகச்சொன்னார்’ என்றான். ஏனெனில் அவன், தன்னைக் குணமாக்கியவர் யாரென்று அறியாதிருந்தான்.

எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் துன்ப வேதனைகளினின்று நம்மை இயேசு குணமாக்கியுள்ளார். ஆனால் நாமோ குணமாக்கியவரை அறியாதிருக்கிறோம். ஆதனால் ஏதேதோ காரணங்களைச்சொல்லி குறைபட்டுக் கொள்கிறோம்.

இயேசுவுக்காக காத்திருப்போம்!

அவர்தேடி வரும்போது அவரை எதிர்கொள்வோம்!

அவர்விருப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வோம்!

அவருக்கு நன்றி சொல்வோம்!

அவர்புகழை அனைவருக்கும் பரப்பு

வோம்! *

எழுத்தாளர்களுக்கு!

“தொண்டன்” இதழில் பிரசுரிப்பதற்கு எழுத்தாளர்களிடமிருந்து கதை, கவிதை, கட்டுரைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. எனவே, உங்கள் ஆக்கங்களை, ‘புள்ஸ்கெப்’ தாளில் இரண்டு பக்கங்களுக்குக் கூடாமல் எழுதி அனுப்பிவையுங்கள்.

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

அருட்திரு. தேவதாசன்,
புனித மரியாள் பேராலயம்,
திருமலை.

மோதலா - உரையாடலா ?

திருவழிபாட்டில் தமிழ் பண்பாடு பற்றியும், தழுவல்முறை பற்றியும் இன்று பல்வேறு எண்ணங்கள் நிலவுகின்றன. வழிபாட்டில் யாதொரு தழுவலும் கூடாது என்கின்றனர் ஒரு சாரார். இருசாராரும் தங்கள் கூற்றுக்களை வலுப்படுத்த முயல்கின்றனர். ஒருவரை ஒருவர் குற்றமும் சாட்டுகின்றனர். இது பொது நிலையினிடையே குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் நிலையில் உள்ளது. இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வுகாண ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைத் தருகின்றார் இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர் சுவாமி இருதயராஜ் அவர்கள்.

தாயகப்படுத்துதல் பற்றிய சிந்தனைகளும், வாக்குவாதங்களும் இன்று பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினரிடையே இந்த எண்ணம் இரவு பகலாக இருந்து அவர்களைத் தீவிரமாக இயக்கி வருகிறது. ஒரு சாரார் 'விசுவாசத்தைக் காப்போம்' என்று மாற்றங்களுக்கெல்லாம் மறுப்புத் தெரிவிக்கின்றனர். மறுசாரார் விசுவாச வித்து பிறந்த மண்ணில் வளரவேண்டும் என்று புதுமுறைகளைக் கையாண்டு வருகின்றனர். எனவே இருவருக்குமிடையே மோதல். ஆதலால் இந்நிலையில், தமிழ் கிறிஸ்தவ மக்கள், சகோதர அன்போடு, தங்கள் நம்பிக்கைகளையும், அச்சங்களையும் ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டியது கடமை. பிரச்சனையைப் பற்பல கோணங்களிலிருந்தும் அணுகி அதனை நன்கு புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியாகத்தான் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

முதலில் தழுவல் அமைக்கும் முறைக்கும், தாயக மயமாக்கும் முறைக்கும், வழக்கமாக எழுகின்ற எதிர்ப்புகளை நோக்குவோம். இது, அடிப்படையில் எழுகின்ற சில கேள்விகளைப் புரிந்துகொள்ள வகைசெய்யும். அவற்றுள் முக்கியமானவற்றைக் கீழ்க்காணுமாறு முறைப்படுத்தலாம்.

1. தாயக மயமாக்குதல் ஈழத்தைப் பொறுத்த அளவில் இந்து மயமாக்குதலாகத்தான் தோன்றுகிறது.
2. பிற சமயங்களிலிருந்து எதனையுமே கடன் வாங்க வேண்டிய தேவையே திருச்சபைக்கு இல்லை. ஏனெனில் திருச்சபை இறைவனின் திருவெளிப்பாட்டை முழுமையாகக் கொண்டுள்ளதால், முழு உண்மையையும் முற்றிலும் பெற்றுள்ளது.
3. தழுவியமைத்தல், தாயக மயமாக்குதல் என்பவை எல்லாம், சொல்வது ஒன்றும் செய்வது வேறொன்றுமாக இருக்கும். வழிபாட்டில் தமிழ்மயம் வேண்டும் என்று கூறுவோருள் சிலர், தங்கள் வாழ்க்கையில் பற்பல மேல்நாட்டுப் பழக்கங்களைக் கைக்கொண்டுள்ளமை கண்கூடு.
4. தாயக மயமாக்குதலை ஏற்றுக்கொள்வதில், தயார் செய்யப்படவில்லை, அவர்களைக் கலந்தாலோசிக்கும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.
5. நமது வழிபாடுகளில் இந்து முறைகளை எடுத்தாள்வதன் மூலம் எல்லாச் சமயங்களும் சமமானவைதான் என்ற சமரசநோக்கும், எதிலும் ஈடுபாடு கொள்ளாத இரண்டுங்கெட்டான் நிலைமையும் வளர்ந்து விடுகின்ற ஆபத்து இருக்கின்றது.
6. ஆராத்தி, குத்துவிளக்கு போன்ற சில வழக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், வேறு சில தப்பறையான வழக்கங்களும் திருச்சபைக்குள் நுழைந்துவிட வாய்ப்புகள் உண்டு. இது போலதான் ஆதித் திருச்சபையில் பல பதிதக் கொள்கைகள் புகுந்து குழப்பத்தை ஏற்படுத்தின.

7. தழுவல் முறையை ஏற்றுக்கொள்வதால் வரம்புமீறிச் செல்லுதல், சபைகளில் குழப்பங்களையும், பிளவுகளையும் ஏற்படுத்துதல் முதலிய தீங்குகள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் உண்டாகின்றன.

மேற்கண்ட அச்சங்களும், எதிர்ப்புகளும் நியாயமானவை. பொறுப்புள்ள கிறிஸ்தவர் எவரும் இவையெல்லாம் வெறும் வெட்டிப் பேச்சென்று தட்டிக்கழிக்கமாட்டார். ஆனால் இவற்றை நன்கு சிந்தித்து இவற்றின் அடிப்படையில் எழுகின்ற பிரச்சனைகளையும் கேள்விகளையும் ஆராயவேண்டும்.

இனி தாயகமாக்குதல், தழுவியமைத்தல் இவற்றை அறிமுகப்படுத்தவும், பரப்பிடவும் முனைந்துள்ளோர் மீது நம் கருத்தைச்செலுத்துவோம். அவர்களுள் சிலர் பிறர் கூறுவதை பிற்போக்கு மனப்பான்மையின் குமுறல் என்று ஒதுக்கி விடுகின்றனர். இத்தகைய கருத்திற்கு அவர்கள் கூறுவது பின்வரும் காரணங்களாகும்.

1. திருச்சபை என்பது உலக வரலாற்றில் இறைமக்கள் மேற்கொள்ளும் திருப்பயணமாகும். இதன் விளைவாக மாற்றமும் மறுமலர்ச்சியும் திருச்சபைக்கு வேண்டப்படுகின்றன. சட்டங்கள் மாறாத, நிலையான வாழ்வை எதிர்பார்க்கின்றன. ஆனால் நற்செய்தி தூய ஆவியினுடையது. தூய ஆவியோ தம் விருப்பத்திற்கேற்ப இயங்குகிறார். இவ்வுண்மையை உணர்ந்து, வாழ்வினும், விசுவாசத்திலும் ஓர் இயக்கமுள்ள கண்ணோட்டம் கையாளப்படல் வேண்டும்.
2. திருச்சபை கிறிஸ்துவின் மறையுடலாகும். இறைவார்த்தை “மனித மாமிசமாகும்” நிகழ்ச்சி இன்னும் நிகழ்ந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. திருச்சபை ஒவ்வொரு நாகரீகத்தையும், பண்பாட்டையும் தன்பால் ஈர்த்து, தன்னை இணைத்து, ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களோடும் இறந்து உயிர்த்து இறுதிக் காலத்தில் இறைமகளை வரவேற்கும் ஊர்வலத்தில் கலந்துகொள்ளத் தன்மையே தயாரிக்கிறது. அப்பொழுது ஒவ்வொரு நாடும் தன் தன் ஆற்றலுக்கேற்ப அணிமிகு பொருள்சீனை ஆண்டவனின்

அடிப்படைத்து இன்புறும். இத்தகைய பரந்த நோக்கு, திருச்சபையினை அகில உலகுக்கும் பொதுவானதாகவும் ஆங்காங்குள்ள இடங்களுக்குச் சொந்தமானதாகவும் காண்கிறது.

3. தழுவல் முறைகளை எதிர்ப்பவர்கள் விசுவாசத்தில் மாறாத பாதுகாப்பைத் தேடுகின்றனர். உலகில் அனைத்தும் மாறிக்கொண்டே இருக்கும்போது, சமயத்துறையிலாவது மாறாத நிலையான நிலை வேண்டும் என்று இவர்கள் விரும்புகிறார்கள். கிறிஸ்தவ விசுவாசம் என்பது உண்மையில் ஒரு வாழ்க்கை அறமாக இருக்கும்பொழுது, இவர்கள் அதனை ஒரு சமயமாகத் தவறாகக் கருதிவிடுகிறார்கள்.
4. சிலர் இயற்கையிலேயே புதியவற்றை விரும்புவதில்லை. இத்தகையோர் புதுமைகளையும் மாற்றங்களையும் அறவே எதிர்த்து புதிய போக்குகளை ஏற்காது புறத்தே தள்ளிவிடுகின்றனர்.
5. கொள்கையளவில் மட்டும் எழுகின்ற பிரச்சனைகளையும், செயலளவில் எழுகின்ற பிரச்சனைகளையும் பிரித்தறிதல் வேண்டும். ஒன்றோடு ஒன்றைப்போட்டுக் குழப்புதல் கூடாது.
6. விசுவாசத்தின் அடிப்படை அம்சங்களையும், அன்றாடவாழ்வில் வெளிப்படும் பத்தி முயற்சிகளையும் தனித்தனியே தரம்பிரித்துக் காணுதல் வேண்டும். அதாவது நிலையான அடிப்படைகளிலிருந்து தற்காலிகமானவற்றை பிரித்தறிதல் வேண்டும். இறையியல் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கைகளுடன், சில செயல் முறைகளைச் சமமாகக் கருதுவதோ, கலப்படம் செய்து குழப்பங்கள் விளைவிப்பதோ கூடாது. எடுத்துக் காட்டு:- அவதாரம் பற்றிய கொள்கைகளுடன், கோயிலில் நின்று நற்கருணை பெறுவது போன்ற செயல்களைக் கலந்து, ஒன்றை ஒன்றுடன் ஒப்பிட்டுக் குழப்புதல் கூடாது.

7. தன் சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளைத் திருச்சபைப் போதனைகளின் ஒளியில் பிரித்தறியும் மனப்பக்குவம் பெறவேண்டும். தன்னுடைய பழக்க வழக்கங்களை மாற்றிக்கொள்வதில் உண்டாகும் பிரச்சினை விசுவாசக் கொள்கைகளுடன் கலந்து விடக்கூடாது.

இதுவரை தாயகமயமாக்குதலை வெட்டியும் ஒட்டியும் எழுந்துள்ள கருத்துக்களையும், வாதங்களையும் கண்டோம். இவற்றை ஆயும் போது இரண்டுபக்க வாதங்களிலும் உண்மை இருப்பது புலனாகிறது. ஆனால் சில அடிப்படை யான உண்மைகள் இந்த இரண்டு பக்கங்களாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு பக்கங்களும் வாதம் புரிவதற்காகவே விரிந்து கொண்டு வருகின்ற காரணத்தால் ஒருவர் கூறுகின்ற உண்மை மற்றவர் காதுலே பட்ட போதும் இதயத்தைத் தொடாது, பறந்து சென்றுவிடுகிறது.

இங்கு வெட்டிப்பேசுகின்ற கருத்துகளுக்கும், ஒட்டிப்பேசுகின்ற கருத்துகளுக்கும் அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்துள்ளது, **திருச்சபை, விசுவாசம்**. இவற்றை மாற்றுக் கோணங்களிலிருந்து அணுகுகின்ற இரு வேறுபட்ட மனநிலையே ஆகும்.

விசுவாசம் என்பது மனிதன் இறைவனோடு கொண்டுள்ள தொடர்பாகும். இத் தொடர்பில் மாற்றமும் வளர்ச்சியும் ஏற்படலாம்; ஏற்படவேண்டும் என்பது ஒரு சாராரின் கொள்கை. ஆனால் மற்றொரு சாராரின் கொள்கைப்படி, விசுவாசம் என்பது இறைவன் மனிதனுக்கு மனமுவந்து கொடுத்த கொடையாகும். மனிதன் அதனைத் தொடவோ, மனித சமுதாயப் பாரம்பரியங்களால் மாசுபடுத்தவோ கூடாது.

இதுபோலவே, திருச்சபையைக் கிறிஸ்துவின் சமூகவரலாற்று உடலாக ஒருவர் காண்கிறார். ஆனால் அதனையே மற்றவர், தூய ஆவியால் ஆளப்படும் நிறுவனமாக, அதனால் அசைக்க முடியாத, தவற இயலாத நிறுவனமாக இருப்பதைக் காண்கிறார்.

இவ்வாறு தாயகமாக்குதலை ஆதரிப்போரும் எதிர்ப்போரும் இருவேறுபட்ட இறை

யியல் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒருவரையொருவர் மறுதலையாய்க் கொண்டு வாதிட்டு வருந்துவதைக் காண்கின்றோம்.

இந்த இருவேறு கொள்கைகளிலும் உயர்த்து எது தாழ்ந்தது எது என்று கூற இயலாது. இரண்டு கட்சிகளிலும் உண்மை இருக்கத் தக்க செய்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் கொள்கைகளை நிலைநிறுத்த உரிமை உண்டு. ஆனால் தன் கொள்கையை நிலை நிறுத்துவதற்காக அடுத்தவரின் கொள்கையை அறவே வெறுப்பதும் ஒதுக்குவதும் சகிப்புத்தன்மையற்ற சமையப் பகையாகும்.

அதற்காக, ஒருவர் தாம் கொண்டுள்ள கொள்கையினை விட்டுக்கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று கூறவில்லை. மாறாக அடுத்தவரின் எண்ணத்தை, பிரச்சினைகளை அவர் அணுகும் முறையைப் புரிந்துகொள்ளும் பரந்த மனநிலை வேண்டும். இத்தகைய திறந்த பரந்த மனநிலை இல்லையென்றால், ஒரு தலையான தப்பெண்ணமே ஒருவரை ஆட்டிப்படைக்கும். இந்நிலையில் அவரால் அவரது கருத்துகளை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துரைப்பதோ மற்றவர் கருத்துகளை ஏற்றுக்கொள்வதோ இயலாத செயலாகும்.

ஒருவரோடு ஒருவர் மனந்திறந்து பேசிக் செயல் புரிந்திடவேண்டுமென்றால், நம்பிக்கையும், நல்லெண்ணமும் ஒருவர்மேல் ஒருவருக்கு ஏற்படல்வேண்டும். ஒருவரை ஒருவர் நம்புவதற்கு, நாம் எல்லோரும் கடவுளின் பிள்ளைகள், நாம் அனைவரும் திருச்சபையின் நலனில், சொந்த விருப்பு வெறுப்புகள் இல்லாத நிலையில் அக்கறை காட்டவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம் என்ற உண்மையினை உணரவேண்டும்.

இத்தகைய நம்பிக்கையை வளர்த்துவிட்டோம் என்றால், நம்முடைய கருத்துக்களைப் பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ளும் ஆர்வம் நம்மிலே எழும். இவ்வாறு பகிர்ந்துகொள்ளும் போது ஒருவரைஒருவர் நன்கு புரிந்துகொள்ளவும், மாறுபட்ட கருத்துக்களின் குணநலன்களை ஒப்பிட்டு நோக்கவும் வாய்ப்புகள் ஏற்படு.

(நன்றி - தோழன், செப்டம்பர் 1975)

தேடும் விழிகள்

பல காலங்களுக்கு முன்
பல குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானவன்.
பல அதிகாரிகளால் தேடப்பட்டவன்.
இவன் மரண தண்டனைக்குரியவன்.
இது அதிகாரிகள் கணிப்பு.
இதுதான் இவனுக்குக் கிடைக்க இருக்கும்
தீர்ப்புக்கூட.

அதிகாரிகள் வலை விரிப்பு

அதிகாரிகள் வலை விரித்தனர்.
டிமிக்கி கொடுத்துவிட்டு மாயமாக மறைந்து
விட்டான்.
பலர் உளவு வேலையில் ஈடுபட்டனர்.
அவனைப் பற்றிய செய்திகள் மின்னல் வேகத்
தில் தலைமைப்பீடத்திற்கு வந்துகொண்டே
யிருந்தன.
அதிகாரிகளின் இரகசிய ஆலோசனைச் சங்கம்
கூடுகிறது.
“காட்டிக்கொடுப்பவர்களுக்கு சன் மா ன ம்
அளிக்கப்படும்.”
ஒருவன் முன் வந்தான்.
அவன் வேறு யாருமல்ல; பலரால் தேடப்
படுபவரின் உற்ற தோழரில் ஒருவன்.
அதிகாரிகள் கூடினார்கள்.
நல்ல சந்தர்ப்பத்திற்காகக் காத்திருந்தார்கள்.
நேரம் வந்தது; பொழுது சாய்ந்தது.
காவல் படையினர் விரைந்தனர்; கவனத்
துடன் செயல்புரிந்தனர்.
அவர்கள்... அவனை...

குற்றங்கள் ஒன்று, இரண்டா?

“மக்களிடையே கலகத்தை உருவாக்கினான்.
தனக்கென்று ஒரு அரசு உண்டென்றான்.
அதற்குத் தானே ‘ராஜா’ என்றான்.”

— இவை அரசியல் குற்றங்கள்.
“பாரம்பரியங்களைச் சிதைத்தழித்தான்.
சட்டதிட்டங்களை உடைத்தெறிந்தான்.
ஓழுங்குமுறைகளை உதாசீனப்படுத்தினான்.”
— இவை சமூகத்திற்கெதிரான நடவடிக்கைகள்
“குருக்களுக்குச் சவால்விட்டான்.
படிப்பினைகளை மாற்றமுற்பட்டான்.
தானே ஆண்டவரின் அவதாரம் என்றான்.”
— இவை சமயத்திற்கெதிரான ஆர்ப்பாட்டங்
கள்.
இவனது ஆர்ப்பாட்டங்கள் கொஞ்சநஞ்ச
மல்ல.
சமுதாயத்திலே அமைதி குலைந்தது; ஆலயத்
தில் வருமானம் குறைந்தது.
செல்வாக்கில் இருந்த தலைவர்கள் செல்லாக்
காசாக மாறிக்கொண்டேயிருந்தனர்.
அவனுக்கென்று ஒரு கும்பல் கூடியது;
அவனைத் தலைவரைக்கமுற்பட்டது.
இப்படிப் பற்பல மாறுதல்கள்...
மாற்றத்தை விரும்பாத தலைவர்கள்... இதன்
விளைவு...
தலைவர்கள் ஒன்றுகூடுகின்றார்கள்... இதன்
முடிவு...
அவனைத் தேடும் படலம் ஆரம்பமாகிறது.
காவல் படையினர் விரைகின்றனர். அவர்கள் ..
அவனை...

அவன் பின்னால் ஒரு கும்பல்

அவனைப் பிடிப்பது அவ்வளவு எளிதல்ல...
காரணம்—அவனுக்குப் பின்னால், அவனுக்காக
ஒரு கும்பல் உருவாகிறது.
ஒரு சில முறை அவன்மீது கைபோட முற்
பட்டனர் அதிகாரிகள்.
ஆனால் கை நழுவிவிட்டுவிட்டனர்.
பரிதாபம் காரணமல்ல, பயமேதான் கார
ணம்.
கும்பலின்மீது அவர்களுக்கேற்பட்ட பீதி.
அதிகாரிகளின் கணிப்பில் அவன் ஒரு குற்ற
வாளி.
கும்பலின் கண்ணோட்டத்தில் அவன் ஒரு
நிரபராதி.

ஏழையின் கண்ணீரைத் துடைத்தது -
ஒடுக்கப்பட்டோரை அணைத்தது - சாதியை
உடைத்தது - இவையெல்லாம் குற்றங்
களா???

அல்லது

தெய்வத்தின் பெயரைக் கூறி தம் வயிறை
வளர்க்கும் சுயநலவாதிகளின் போலி
வாழ்க்கையை அம்பலப்படுத்தியது குற்
றமா? எது குற்றம்?

எழுந்த கேள்விக் கணைகள் இவை.
கும்பலின் நெஞ்சக்கடலிலே குமுறி எழுந்த
அலைகள் இவை.

நிராயுத பாணியாக நின்ற அவன், அவன்
மக்கள் - ஒருபுறம்.

செல்வாக்கு, பண பலம், காவல் படை
நிறைந்த அதிகாரிகள் மறுபுறம்.

அவனது கும்பல் பின்வாங்கியது.

அவன் தனிமையில் விடப்பட்டான்...

அருமையான சந்தர்ப்பம்.

இதைக் கை நழுவிவிட விரும்பாத காவல்
படையினர்.

அவர்கள்... அவனை...

அவனின் நடமாடலங்கள்

ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மட்டுந்தான்
இருப்பான் என்று சொல்ல முடியாது;
அவன் எங்குமிருப்பான்.

எங்கெல்லாம் மக்கள் நடமாடுகிறார்களோ,
அங்கெல்லாம் இருப்பான்.

பணக்காரர் உருவிலும் இருப்பான்; ஏழை
வடிவிலும் இருப்பான்.

அவனது PHO!O பல இடங்களிலுமுள்ளது.

சன்மானம் உங்களைத் தேடிவருமா?

உற்ற தோழன் காட்டிக்கொடுத்தான்.

பணம் அவன் பையை நிரப்பியது.

நீங்கள் அவனைக் கண்டுபிடித்தால்,

வெள்ளை மனம் கிடைக்கும்;

அதில் அமைதி நிலவும்;

தூய அன்பு கிட்டும்;

அதில் தியாகம் சுடர்விடும்.

நிறைந்த மகிழ்ச்சி கிடைக்கும்.

அதில் இனிமை பொங்கும்.

அவனைக் கண்டுபிடியுங்கள்;

சன்மானத்தைத் தட்டிக்கொள்ளுங்கள்.

தேடப்பட்டு வருபவர் "ஆயேசு" ✱

தை-மாசி-பங்குனி-83

டயறியிலிருந்து...

?)ன் வாழ்க்கை உலகம் என்னும் மரத்
திலே ஒரு குருவிக்கூடு. அதை நானும் பொழு
தும் கடின உழைப்பால் கட்டுகிறாய். அது
பாவம் என்னும் குரங்கால் கலைக்கப்படாமல்
பார்த்துக்கொள்.

உனது ஒரு கையால் கடவுளையும் மீறு,
கையால் அயலானையும் பிடித்துக்கொள்.

நீ நினைக்கும் போது மட்டுமல்ல, நீ நினைக்
காத போதும் உன்னைப் படைத்தவன் உன்
னோடு இருக்கிறான்.

சோதனை கடலைகள் போல உன் உள்
ளத்தில் எழுந்து உன்னை அச்சுறுத்தினாலும்
நீ கடவுள் என்னும் நங்கூரத்துடன் இணைக்
கப்பட்டிருப்பாயேயானால் எதற்கும் அஞ்ச
வேண்டியதில்லை.

இந்த உலகில் கெட்டவர்கள் என்று யாரும்
இல்லை. சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகள் மனித உணர்
வோடு விளையாடி அவர்களைக் கெட்டவர்க
ளாக்குகிறது. முயன்றால் மகா கெட்டவர்களை
மாநிலம் போற்றும் மகாத்மா ஆக்கிவிட முடி
யும். பரிதாபம் என்னவெனில் கெட்டவர்களை
எல்லோரும் வெறுக்கிறார்களே தவிர யாரும்
இவர்களை அனுதாபத்தோடு பார்ப்பதில்லை.

வாழ்க்கையில் பற்பல படிகளில் நமக்கு
வழிகாட்டிச் செல்வது கல்வி. ஆனால் அபாய
மும் சோதனையும் நேரும்போது அது அடி
யோடு பயனற்றுப்போகின்றது. அப்போது
தெய்வ நம்பிக்கை தான் நம்மைக்காப்பாற்றும்.

முடியாததையும் செய்யமுடியும் படி
நமக்கு ஆற்றல் அளிக்கும் சக்தியாகத் திகழ்
வது தெய்வ நம்பிக்கை தான்.

இ. ஜெரூல்மன்,
திருமலை.

* யோசவ் வாஸ் அடிகளைப் புனிதராக்கும் முயற்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அண்மையில் யோசவ் வாஸ் அடிகளாருக்கென மூதூர், தாண்டவன் வெளி பங்குத்தளங்களில் விழா எடுக்கப்பட்டது.

* ஆசியாக் கண்டத்தின் ஆயர்கள் அண்மையில் சண்டியில் அமைந்துள்ள லேவல்லை பாத்திமா தியான இல்லத்தில் ஒன்றுகூடி மாநாடு ஒன்றை நடத்தினர்.

* திரிகோணமலை பிராந்திய கிறிஸ்தவ வாழ்வுச் சமூகத்தினர் தங்கள் வருடாந்த மாநாட்டை சமூக சேவை நிலையத்தில் நடத்தி புதிய ஆண்டுக்கென புதிய உத்தியோகத்தர்களை தெரிவு செய்துள்ளார்கள்.

* மறைக்கல்வி நடுநிலை திட்டங்களை அலசி ஆராய்ந்து நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்க அழைக்கப்பட்டவர் மத்தியில்

அதன் இயக்குநர் அருட்திரு. சாமிநாதன் அடிகள் மறைக்கல்வி விடுதலை, அன்புறவு, நீதி நேர்மை போன்றவற்றிற்கு மனிதனை இட்டுச்செல்லவேண்டுமென உரையாற்றினார்.

* மேய்ப்புப்பணிச் சபையை என்றும் ஊக்கத்தோடு செயல்படுத்தும் முகமாக முறைபே மட்டுநகரிலும், திருமலையிலும் கருத்தரங்குகள் நடைபெறவுள்ளன. சிறப்புரை கொடுப்பதற்காக கலாநிதி. எஸ். ஜே. இம்மானுவேல் அவர்கள் இரு இடங்களுக்கும் வருகை தரவுள்ளார்.

இளமையிலிருந்து திருமணம் வரை..... கட்டுரை அடுத்த இதழில் தொடரும்.